

יום א', כ"ט בסיון תשס"ג (29 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

בוועידת "אחדות העבודה" היום, בשנת תר"פ (1920-5680), הוחלט על **הקמת ארגון ה"הגנה"** שהיה, עד לקום המדינה, המסגרת להיערכותו של היישוב היהודי בארץ ישראל למטרות התגוננות ובטחון.

היום לפני 26 שנה, ביום **כ"ט בסיון**, בשנת תשל"ו (1976-5736), 4 טרוריסטים (2 ערבים, 2 מכנופיית באדר-מיינהוף בגרמניה) **חטפו באתונה מטוס של חברת התעופה "אייר פראנס"**, שהיה בדרכו מישראל לפריס. ראשית, הנחיתו אותו בלוב, ואח"כ **באנטבה** שבאוגנדה. על הפשיטה הנועזת של צה"ל על החוטפים ועוזריהם בשדה התעופה באנטבה שבוע לאחר-מכן, אין צורך להאריך, ובע"ה נדון על כך מזווית אחרת בשבוע הבא. בשבילינו, עולים יחסית חדשים בארץ (מאוקט' 75), היתה החטיפה הזאת והשלכותיה יקיצה 'לא-עדינה' לעובדה שהעולם לא השתנה מאז ימי החושך הנוראים בשנות ה-30 וה-40, כאשר יהודים נרצחו והעולם שתק. בשנות נעוריי, היה מקובל לחשוב שמה שהיה – זה לא מה שיהיה. הוריי אמנם חינכו אותנו להבין שהיהודים נהנים בשנים אלה מגישה אחרת מצד הגויים, הם אינם אומרים או עושים את מה שעשו. אך, למרות הכל, הוזהרנו שזו עלולה להיות התחזות. אף-על-פי-כן, ביום השלישי לחטיפה, כאשר **התחילו להפריד בין היהודים ללא-יהודים**, והעולם שותק, לא האמנתי למשמע אוזניי. עם זאת, לזכותם ייאמר כי צה"ל קיבל חלק מהמודיעין הנחוץ לו לצורך ההצלה מבני-ערובה ששוחררו.

לקראת מחר, ל' בסיון, א' דראש חודש תמוז:

בנוסף ל"הגנה" הנ"ל, קם בשנות ה-30 גם "ארגון הגנה ב' ", שהפך עד שנת 1937 ל"**ארגון הצבאי הלאומי**"; האידיאולוגיה שלו גרסה שהמאבק הלאומי על ארץ-ישראל יוכרע בכוח הזרוע. בראשונה פעל האצ"ל בצורה כמעט גלויה וקיים מסדרים פומביים וקורסים להכשרה צבאית. אך כבר אז נתגלתה בו הדינאמיקה של מחתרת, שאיפשרה לקבוצות קיצוניות לקיים פעולות עצמאיות של שוד וטרור. יתר על כן, בגלל רפיון המרות הפוליטית החלו סניפי האצ"ל לבצע על דעת עצמם פעולות גמול נגד אוכלוסיה ערבית אזרחית, פעולות ששיאן היה ביום 14 בנובמבר 1937 [=10 בכסלו] ("יום ראשון השחור") בירושלים. האכזבה ממדיניותה של בריטניה ומנסיגתה מתכנית ה"חלוקה" [שהוצעה ע"י וועדת פיל] והראדיקאליזם הלאומי הגובר בשורות בית"ר בפולין החריפו את פעולות התגובה בלי שהמפקה בראשותו של **משה רוזנברג**, תצליח לשים להן סכר. **תלייתו ביום ל' בסיון, של חבר האצ"ל שלמה בן-יוסף**, שנתפס בידי הצבא הבריטי לאחר נסיון לבצע פעולת גמול על התחבורה הערבית בכביש ראש פינה – צפת, ליכדה את שורות האצ"ל והביאה את ז'בוטינסקי להעניק, מאותה עת והלאה, גיבוי מוסרי ופוליטי מלא לפעולות הגמול, שבמהלכן נהרגו עשרות רבות של אזרחים ערבים.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, **תבל ויושבי בה**". [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**

יום א', כ"ט בסיון תשס"ג (29 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ההשקפה שהיתה מונחת ביסוד "שבירת ההבלגה" היתה שרק פעולות של טרור נגדי ירתיעו את הערבים ויזכירו לבריטים שליישוב היהודי יש פוטנציאל לאומי צבאי גבוה, וערכו רב יותר כבעל-בריתה של בריטניה מזה של הערבים. [ספר המאה \ ההיסטוריה של א"י]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל